

цы; и виночерпицѣтъ повърнѣ на първото му достоинство, а хлѣбарѣтъ посѣче и го покачи на дърво. Тѣй са изпълнихъ и двата сѣня; но виночерпецѣтъ забрави Іосифа, нито си спомни благодарнѣето, което прие отъ него. (Быт. $\bar{\text{м}}$. 20.—).

§. 46 *Сѣнищата на Фараона.*

Подирѣ двѣ години и самъ си Фараонѣ видѣ сѣнь. Той сѣнува че стоялъ на брѣгѣтъ на Нилѣ; и ето седемъ кравы огоены излѣзвахъ отъ рѣката и пасѣхъ по брѣгѣтъ. Подирѣ тѣхъ излѣзохъ други седемъ посталы и излѣдохъ първытѣ. Фараонѣ, като са стрѣснѣлъ, станѣлъ, но пакъ заспалѣ. И като спѣше пакъ видѣ другы сѣнь: сирѣчь, че на сѣщыи стъркъ поникнѣхъ седемъ пълны класове, и подирѣ тѣхъ други толкозъ класове тънky и праздны, които погълнѣхъ първытѣ добры. (Быт. $\bar{\text{м}}$. 1—7).

§. 47. *Виночерпецѣтъ поменува на Фараона за Іосифа.*

15

Като са сѣмнѣхъ, Фараонѣ смутенѣ, свика тозъ часъ сичкытѣ мѣдърцы и сичкытѣ снотълкователи Египетскы и имѣ приказа сѣнѣтъ си. Никой обаче не може да го истѣлкува. Тогазъ виночерпецѣтъ рече на царѣтъ: „Исповѣдамъ си грѣхѣтъ, защото азъ и хлѣбарѣтъ, когато бѣхмы въ тъмницата, сѣнувахмы и двама. Тамъ са намѣрваше единъ момѣкъ, Евреинѣ родомъ, който ни истѣлкува сѣнищата вѣрно, защото са изпълнихъ споредъ неговото обещаніе. (Быт. $\bar{\text{м}}$).